

ERIN LA ROSA

TAGASITEE
ROMAAN

Originaali tiitel:
Erin La Rosa
The Backtrack
2024

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Enterprises ULC-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Enterprises ULC-ga.

Kaanekujundus koos fotodega pärineb Harlequin Enterprises ULC-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See on ilukirjandusteos. Nimed, tegelaskujud, kohad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või on neid kasutatud kirjanduslikult. Igasugune sarnasus tegelike elavate või juba lahkunud inimestega, samuti firmade, sündmuste või kohtadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Ülle Jälle
Toimetanud Kaie Nõlvak
Korrektuuri lugenud Inna Viires

Copyright © 2024 by Erin La Rosa
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2025.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises ULC või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

D01451625
ISBN 978-9916-31-655-9

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Kõigile, kes on kunagi mõelnud: „Mis siis, kui...?“

Proloog

SAM LETO TEADIS VIIETEISTKÜMNESENA kindlalt järgmist: niiskus ei ole tema juuste sõber, ta lõpetab oma klassi priimuse ja muusika on tema elu.

„I Will Follow You into the Dark“ on raudselt aasta parim lugu.“ Sam torkas pöidlal teksade värvli haakide vahele, nii et vöö teravad metallneedid oleksid äärepealt teda vigastanud. Ämblikuvõrku meenuvat kett, mille ta oli Hot Topicist ostnud, loksus vastu reit, kui ta üle Tybee saare keskkooli parkla sammus. „See on hüpnootiseeriv ja nii luuleline, ja Ben Gibbard...“

„Millest sa räägid?“ sekkus tema sõber Damon Rocha. Poiss heitis pea kuklasse, et pikk punaseks värvitud tukk laubalt kõrvale lükata. Musta silmapliiatsit oli tema silmade ümber nii laialt, et ta meenutas McDonald’i reklaami tegelast Hamburglarit. Sam oli talle seda öelnud, aga leebelt, nagu nad ütlesid teineteisele kõike. Nad kõndisid nii lähes-tikk, et pörkasid laisalt üksteise vastu, justkui kõiguksid mingi ainult neile kuulda oleva loo rütmis. „Kullake, lugu „We’re Goin Down“ on see, mis selle žanri taaselustas.“

Sam puhus õhku huulte vahelt välja, mis tähendas, et ta pole sellega nõus, ja sõnas: „See lugu on änkse, aga refräänis on liiga palju sõnu. Patrick Stumpi pole kuuldagi.“

„Vahet pole, mida ta ütleb.“ Damon kohendas ümmarguse seljakoti õlal kõrgemale. Õhtu oli käes, aga jalgpalliväljaku fluorestseeruv kuma valgustas teed auto juurde. „See meloodia on ving.“

Aga Sam teadis, miks Damon Fall Out Boy'ga nii hirmsasti peale käis. „Sa lihtsalt tahad, et Pete Wentz mulle meeldiks ja su punaseks värvitud juukseotsad kuidagi põhjendatud oleksid.“ Ta muigas kergelt.

„Mida iganes,“ vastas poiss ka ise muuet summutades.

Vahel olid nad muusika osas ühte meelt, aga eriarvamusel olemine oli lõbusam. Ja Sam teadis, et selles asjas on tal õigus. „Ma lugessin ajakirjast Kerrang!, et Ben kirjutab selle loo veerand tunniga. Uskumatu, eks?“ Ta vaatas kaugusse, teades, et kui ta oleks bändis, oleks tema sama andekas.

„Jah,“ vastas Damon. „Ma usun küll, et selleks kulus ainult veerand tundi, sest see *ei* ole 2005. aasta parim lugu.“

Sam otsustas seda torget eirata. „See lugu on täiega romantiline. Armastada kedagi nii väga, et järgned talle teispoolsusse. Lahe ju, eks ole?“ Sam taipas, et see kõlas natuke tobedalt, aga Damoni seltsis tundis ta end piisavalt turvaliselt, et kõike öelda.

„Jah, või siis ennastupitav.“ Damon ajas huuled torru.

„Mida iganes,“ ahvis Sam tema torisevat hääletooni järele. Siis torkis ta poissi oma kleepsudega kaetud klarnetikasti nurgaga.

Taevas oli tintmust ja käsivarred tõmbusid karges õhus kananahale. Sügis saabus Tybeel alati ootamatult. Õhk oli peaaegu kogu aeg mahe, sest nad olid ookeanile väga lähedal, aga vahel läks jahedaks, nagu täna õhtul. Samas oli ta oma pealuupildiga T-särgi peaaegu läbi higistanud, kui nende orkester mängis jalgpallimängu vaheajal Beyoncé lugu „Déjà Vu.“

Nüüd aga ei marssinud nad üle võimsate prožektoritega valgustatud platsi ja Sam värises. Damon tõmbas ta kõndides enda vastu. Poiss tõmbas Sami tihti niimoodi endale kaissu. Sam oli pikk, peaaegu sada kaheksakümmend sentimeetrit, ent Damon tekitas temas neil hetkedel hapra tunde. Ta sai sellest ootamatut lohutust, ent poisile seda öelda ei julgenud.

Kui ta pilgu tõstis, vaatas Damon teda maailma kõige siirama lahke naeratusega. Poisi suunurk kerkis, kui nad kellegi Ford Exploreri juurde jõudsid.

„Loodetavasti ei vihka sa Fall Out Boy'd liiga palju, sest ma panin ühe nende loo sellele.“ Ta võttis tagataskust CD-plaadi ja ulatas tüdru-

kule. Poisi vildakas käekiri ja joonistused olid läbi plasti näha ning Sam hammustas huulde.

Nad üritasid alailma teineteisele muusika kaudu muljet avaldada. See oli omamoodi väljaütlemata mäng, kes suudab teha parima miksi. Ja kui Sam tundis uhkust selle üle, et otsis välja tundmatuid bände, oskas Damon erakordselt hästi panna kokku lugusid, mis tekitasid Samis *tundeid*. Ta tahtis plaati kohe kuulata, aga ei näidanud oma elevust niisama hõlpsalt välja. Enne kui ta suutis mõelda, mida ükskõikset öelda, lükkas poiss juuksesalgu tema kõrva taha.

See žest jahmatas Sami ja ta katsus närviliselt kohta, mida Damoni sõrmed olid äsja puudutanud. Ta oli hommikul peaaegu pool tundi juuste sirgendamisele kulutanud, ent nüüd olid need krussis ja sassis. Kui ta kohmakalt üht pusa lahti harutada üritas, kukkus kõrvarõngas maha. Enne kui ta arugi sai, mis toimub, astus Damon talle lähemale parasjagu sel hetkel, kui Sam ise kõrvarõngast võtma kummardus.

„Sa näed väga kena välja.“ Poiss vaatas imetlevalt tema nägu. Ta võttis Sami käe ja pigistas tema peopesa.

Sam pigistas vastu, ent süda peksles. Damon ja Sam olid parimad sõbrad. Olid olnud põhikoolist saadik. Jah, Damon oli kahtlemata nunnu. Ta mõistis Sami nagu mitte keegi teine ja Sam oli endale tunnistanud, et on poisist sisse võetud..., aga Damon oli mitmes mõttes ka ainus, kes tal oli. Ema oli aasta tagasi ta hüljanud. Damon oli tema ainuke sõber.

Sam teadis, et see, mida poiss praegu teeb, võib viia suudluseni, ja ta pidi Damonit takistama enne, kui viimane ütleb midagi, mis neid lõplikult muudab. Sam teadis, et ei või poisi sõprusest ilma jääda, aga kui Damon üritab nende vahele midagi enamat tekitada, ei ole tal valikut, sest Sam ei kavatsenud Tybeele löksu jääda.

Enne kui ta jõudis leida õiged sõnad, kergitas Damon nimetissõrmega tema lõuga. Poiss vaatas talle otsa, küsides: „Kas ma tohin sind suudelda?“

Sam tõmbas sügavalt hinge, et pidurdada nende sõnade peale verre paiskunud adrenaliinisööstu. Damon tahtis teda suudelda. Ja tema süda paisus sellest teadmisest, kuni ema hääl ta mõtetesse tungis.

Ära jää siia löksu.

Seda oli Sami ema Bonnie öelnud talle vahetult enne lahkumist. Ja Sam oli seda hoiatust tõsiselt võtnud.

Ta kavatses siit jalga lasta, isegi kui see tähendas Damonist lahkumist.

Kuni Damon talle otsa vaatas, palus Sam mõttes, et poiss lõpetaks. Nad võivad ju endiselt sõbrad olla, eks? Kui ta annab poisile paar sekundit aega, võtab Damon ehk oma sõnad tagasi või ütleb, et tegi nalja.

Sam ootas, aga ka Damon ootas. Ja oli selge, et ta peab vastama, isegi kui need sõnad nende suhet pöördumatult muudavad.

Sam taganes sammu ja vahtis oma Converse'i ketse. Ta peab vale-tama. Ta polnud Damonile varem kunagi valetanud, aga nüüd vale-tab. Alahuul värises ja ta ütles järgmisi sõnu äärmiselt ebalevalt. „Ma ei tunne ennast eriti hästi.“

Ja ei tundnudki. See olukord ja hämmeldus Damoni näol ajasid teda iiveldama.

„Oh,“ ütles poiss. „Laseme siis, ee, jalga.“ Ta tõmbas käega läbi juuste ja vältis Sami pilku.

Kui Damon juhi poolele minema hakkas, sirutas Sam vaistlikult käe poisile järele. Võib-olla peaks ta tegema seda, mida süda tahtis, ja poissi suudlema. Sest mis siis, kui suudlemata jätmine tähendab, et Damon ei taha enam tema sõber olla?

Aga Sam tundis Damonit. Teadis, et poiss tahab jääda perekonna lähedusse. Teadis, kui väga ta Tybeed armastab. Ja teadis, et kui ta praegu poisile haiget ei tee, teeb ta seda siis, kui siit lahkub.

Sam tõmbas käe tagasi ja lootis, et Damon andestab talle. Ta pigistas CD-plaati nii kõvasti, et oli kindel, et see murdub pooleks, aga seda ei juhtunud. Pigem tundus, et see tuksles tema käes südamega ühes rüt-mis. Kui ta auto kõrvalistuja ukse juurde läks, üritas ta unustada seda, kuidas sära poisi silmis oli kustunud vahetult enne, kui Sam talle selja keeras.

SAM LETO KUTSUMUSEKS ELUS oli lennata lennukitega. Ja vastandina teistele pilootidele tundis ta adrenaliinisööstu endiselt iga kord, kui õhku tõusmiseks gaasihoova ette lükkas. Aga talle ei meeldinud sugugi „Mis oleks, kui?“-mäng oma kaaspiloodi Racheliga.

„Lennuki personal, kas kööginurgast on uudiseid? Täpsemalt reast L?“ küsis Rachel stjuardessidelt kokpiti sisetelefonis. Tema hääl peaaegu värises.

Sam ootas lootes, et Racheli oletus on vale. „Mis oleks, kui?“-mäng, nagu nende lennusaatjad seda tabavalt kutsusid, tähendas pahaaimamatute reisijate kõrvuti istuma panemist, et näha, mis saab. Mis siis, kui nad paneksid reas D istuva elegantse daami turistiklassi nohikliku tüübi kõrvale? Mis siis, kui viia mees koos kräunuva kassiga istuma üksikema ja tema varaküpse teismelise kõrvale? Võimalused olid lõputud ja eduka sobivuse tõenäosus väike. Ent nad mängisid seda mängu sellegipoolest pidevalt.

„Oleme pärast katkestatud starti pidevas ooteseisus,“ vastas stjuuard Javier.

Rachel vaatas nägu krimpsutades Sami poole, kes kergitas võidukalt kulmu. Nad olid kihla vedanud. Sam väitis, et tätoveeritud jupats ja naine, kes oli Lilly Pulitzeri suur fänn, ei saa klappida, ning Rachel väitis, et nad klapiivad. „Katkestatud start“ tähendas nende keeles konarlikku algust ja „pidev ooteseis“ tähendas, et edusamme ei toimunud.

„Aga...“ jätkas Javier.

„Oo, siin on „aga“!“ Rachel plaksutas käsi. Sam kortsutas kulmu.

„Mul on hea meel teatada, et saatjata alaealise tembud on loonud reas L sõbraliku hoovõtuvõimaluse seltskondlikuks vestluseks. Nad söövad ühiselt toidukärust saadud snäkki ja kui ma ei eksi, on vahetanud telefoninumbreid, kirjutades need tasuta salvrättidele.“

Sami suu vajus üllatunult lahti, ent ta pani selle kohe kinni. Ta vihkas eksimist. „Kuramus,“ pobises ta.

„Ma ju ütlesin!“ Rachel vehkis võidukalt rusikaga. „Sa oled mulle friikad võlgu. Mis siis, kui oleksime vahetanud 3C, mitte 2L-i? See armastuseside poleks saanudki tekkida.“

„Või siis alustab naine selle suvalise inimesega suhet ja jääb ilma *tõelisest* elu armastusest, sest sina viisid nad kokku.“ Sam ringitas õlgu, mis hakkasid alati pika lennu lõpuks kühmu vajuma.

„Leto, sa oled täna halvas tujus.“ Rachel avas lennuki käsiraamatu ja teeskles, et uurib lennukõrguse vähendamise lehekülge. „Kõigepealt sööd ära kõik neli šokolaadisaiakest ja nüüd muutud veel küüniliseks kah. Küünilisemaks kui muidu.“

Saiakeste mainimise peale vaatas Sam alla ja ta kõht väreles säravalge piloodipluusi all nagu multifilmis. Ta lödvendas roosat nahkvööd haledas katses asja parandada, aga see ei aidanud mitte kuidagi.